ja wiewat, nink kummardiwa neid kerkun nink kottun ni kui Jummalat.

Nink nemmá es olle weel sega rahhul et nemmá innimeisi kummardiwa, ent nemma kummardiwa ka innimiste koolja luid nink neide mahha jánud wanna rõiwid nink nártsukeisi, neide käest otsewa nemmá suurt õnne, abbi nink õnnistust. Sedda rõmolikko oppust, pattu andisandmisseks, olliwa nemma nida ärrá rikkunu et ne kirriko wannamba essi kigille kurjateggijille kik suggutsit pattu tõõd massu eest andis anniwa.

Se kigeüllemb neist kirriko wannambist olli se Roma Piiskop, kedda Papa nimmitedas. Temma es olle kül üttegi tõisist innimeisist parremb, siski kit temmi hendá essi, et temmá sukkugi es woi esida, nink and sepperást käsku egga üttele innimesele, mes ta pidi uskma, lootma nink teggema. Ke sis temmá tahtmisse perrá es te, se sai temmást ärrá wannutus, kristlikko koggodusteks nink innimiste seltsist ärrá heidetust; saggede ka wangi pantus nink mitmal wijel hirmsa surma sisse pantu.

Kigest neist halwust sáduissist nink kõrratu ellust om meid nüüd enne 300 aastaiga pástnu, sesamma teile jo enne nimmitetu kallis nink Jummalapelglik oppetaja, Martin Lutter, ke Saksama linan, Eisleben, olli sündinu 1483. Temmal olli Hebrea nink Kreka keel selges; temma luggi eggá paiwa Piibli ramatud; nink meá ennámb temma teddá luggi, sedda ennamb sai temma meel haiges et sel ajal kik innimisse olliwa árra essimu sest õigest nink wannast Ristiusust, nink et nemma sedda olliwa árra rikkunu nink teotanu. — Julge sõamega kulut nink tunnist temma sedda kige ilma een, nink üttel sedda ka kige suremba ilma nink kerriko wallitsejille. Temma tõlkse Piibli ramatud Saksa kele árrá, et waese innimisse nink ka Saksama tallo rahwas sedda saassi omnni keli luggeda. Temmal olli se nou, et rahwas essi sedda oppust kátte woise sada, kumb Jesus nink temma Apostli olliwa kulutanu. Temma sõáme himmo olli et kik selle nulga kiwwi pále omma usko nink lotust woise pohjandada nink kik mu tühja nink kõlbmatta innimeisi sáduss peasst mahha jätma.